

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: Povrv-644/2025-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda mr. sc. Leonu Širić, na temelju pisanog prijedloga sudske savjetnice Matee Orešković, u pravnoj stvari tužitelja PORToN d.o.o., OIB: 04364345145, Halovac 32, 51218 Čavle, zastupanog po punomoćnicima Miljenku Mrakovčiću i Bojanu Miliću, odvjetnicima iz ZOU Mrakovčić-Milić, Rijeka, Andrije Medulića 5, protiv tuženika ELIGERE BONUM j.d.o.o., OIB: 76289296075, Moslavačka ulica 31, 10314 Bunjani, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 12. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, s danom objave 20. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I./ Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Ivana Malekovića iz Velike Gorice, Trg kralja Tomislava 7, poslovni broj Ovr-8482/2024 (UPP/OS-Ovr-1428/2024) od 24. veljače 2025., u dijelu u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 1688,99 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 08. lipnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve uvećano za trošak ovršnog postupka u iznosu od 275,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 24. veljače 2025. pa do isplate po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima za ostale odnose, odnosno po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II/ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 566,36 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 20. travnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 23. prosinca 2024. podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, na osnovu kojeg je javni bilježnik Ivan Maleković, Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 7, donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj Ovr-8482/2024 (UPP/OS-Ovr-1428/2024) od 24. veljače 2025., (dalje: rješenje o ovrsi), radi naplate tražbine tužitelja u iznosu od 1.688,99 eura te nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 275,00 eura, sve sa zakonskim zateznim kamatama.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je izjavio pravodoban prigovor, kojim je osporio prethodno citirano rješenje o ovrsi javnog bilježnika u cijelosti, ne navodeći konkretno razloge radi kojih osporava pobijano rješenje, te je spis dostavljen Općinskom sudu u Velikoj gorici, koji je rješenjem poslovni broj: Povrv 129/2025-2 od 28. svibnja 2025. stavio izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika Ivana Malekovića iz Velike Gorice, broj Ovr-8482/2024 (UPP/OS-Ovr-1428/2024) od 24. veljače 2025. u dijelu u kojem je određena ovrha te odlučio da će se postupak nastaviti kao parnični postupak po prigovoru protiv platnog naloga. Prethodno citiranim rješenjem se oglasio i stvarno nenadležnim, te je spis po pravomoćnosti ustupljen ovom sudu 03. srpnja 2025.

3. Ovaj sud je potom rješenjem poslovni broj: Povrv-644/2025-3 od 14. srpnja 2025., pod točkama I. i II. izreke predmetnog rješenja upozorio stranke na odredbu članka 461.a stavak 6. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23.; dalje: ZPP), prema kojoj je tužitelj dužan najkasnije u podnesku predanom sudu u roku od petnaest dana od primitka tog rješenja iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica, te predložiti održavanje usmene rasprave obrazloženim prijedlogom, dok je tuženik dužan najkasnije u roku od petnaest dana od primitka tužiteljevog podneska iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te predložiti održavanje usmene rasprave obrazloženim prijedlogom.

4. Tužitelj se podneskom od 18. kolovoza 2025. očitovao na tuženikov prigovor u bitnome navodeći kako je tuženik podnio paušalan, neosnovan i neobrazložen prigovor protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ivana Malekovića iz Velike Gorice broj:

Ovr-8482/2024 od 24. veljače 2025. u kojem samo navodi da podnosi prigovor protiv rješenja. Nadalje navodi kako su se tužitelj i tuženik nalazili u poslovnom odnosu u kojem odnosu bi tuženik od tužitelja zatražio ponude za sobna vrata, uslijed čega bi tužitelj tuženiku dostavio tražene ponude, te bi mu nakon dostave ponude dostavio i narudžbu u skladu s dostavljenom i prihvaćenom ponudom. Zatim bi tuženik po primitku dostave narudžbe istu detaljno i kompletno pregledao, nakon čega bi potpisom potvrdio ispravnost dostavljenih proizvoda te ovjerio dostavnice. Ističe kako tuženik nikada nije imao primjedbe niti na dostavljene ponude, niti dostavljenu robu, pa čak niti na izdane i dostavljene račune što između ostalog proizlazi i iz činjenice da tuženik nikada nije osporio izdane račune tužitelja. Štoviše, navodi kako se tuženik tužitelju 27. srpnja 2025. obratio mailom s upitom o dugovanju, kako bi mogli početi rješavati dugove prema tužitelju, što dodatno potvrđuje navode tužitelja o postojanju tražbine. Stoga tužitelj predlaže održati usmenu glavnu raspravu, održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ivana Malekovića iz Velike Gorice broj: Ovr-8482/2024 od 24. veljače 2025. godine, te naložiti tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

5. Nakon ulaganja prigovora protiv rješenja o ovrsi, tuženik je u daljnjem tijeku postupka bio u potpunosti procesno pasivan te nije osporavao činjenice i dokaze koje je tužitelj iznio u gore spomenutom podnesku od 18. kolovoza 2025., niti je postupio prema točki II. rješenja ovog suda od 14. srpnja 2025. te iznio sve činjenice i dokaze potrebne za utvrđivanje tih činjenica.

6. U tijeku dokaznog postupka sud je proveo dokaze uvidom dokumentaciju koja prileži spisu i to: presliku konto kartice tužitelja od 20. prosinca 2024. (list 5 i 10 spisa), presliku računa broj: 424/1/300 od 07. lipnja 2024. (list 50 spisa), ponuda broj: D1306/2024 od 05. lipnja 2024. (list 51 spisa), e- mail korespondencija od 05. svibnja 2024.(list 52 spisa), presliku naloga broj: 1306/2024-622 od 7. lipnja 2024. (list 53 spisa), presliku računa broj: 425-1-300 od 07. lipnja 2024. (list 54-55 spisa), ponuda broj: D1415/2024 od 05. lipnja 2024. (list 51 spisa), ponuda broj: D1415/2024 (619)od 05. lipnja 2024. (list 51 spisa), presliku naloga broj: 1415/2024 (619) od 7. lipnja 2024. (list 58-59 spisa), preslika dostavnice broj: NRHR240410707 od 10. lipnja 2024. (list 60 spisa), e-mail korespondencija (list 61-62 spisa).

7. Sud nije provodio druge dokaze, jer se provođenje drugih dokaza nije ukazalo svrsishodnim kao ni ekonomičnim za donošenje odluke budući da je činjenično stanje iz dokumentacije priložene u spisu predmeta u dovoljnoj mjeri utvrđeno. Tako sud nije izveo niti dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu stranaka, dokaz saslušanja svjedoka Matea Gržetića, budući da je ocijenio da bi se izvođenjem tih dokaza postupak samo dodatno odugovlačio i stvarali bi se nepotrebni troškovi, dok bi ishod spora bio jednak.

8. Ocjenom izvedenih dokaza, te temeljem rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11. 25/13., 89/14., 70/19. 80/22., 114/22 i 155/23, dalje: ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

9. Naime, predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 1.688,99 eura sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na temelju računa broj: 424-1-300 i 425-1-300, a koji se odnose na dostavljenu robu po traženoj ponudi.

10. Ovdje valja napomenuti da tuženik osim neobrazloženog prigovora nije sudjelovao u daljnjem tijeku postupka, nije osporio navode tužitelja iz podneska od 18. kolovoza 2025. niti vjerodostojnost i istinitost dokumentacije koju je dostavio tužitelj, nego je naprotiv pokazao potpunu neaktivnost.

11. Uvidom u račun br. 424-1-300 od 07. lipnja 2026. (list 50. spisa) proizlazi da je društvo Porton d.o.o. (prethodno STO – AL d.o.o.), Čavle, Halovac 32, ispostavilo račun društvu Eligere bonum j.d.o.o., za navedene usluge, odnosno za naručenu robu u iznosu od 324,89 eura.

12. Uvidom u račun br. 425-1-300 od 07. lipnja 2026. (list 54-55. spisa) proizlazi da je društvo Porton d.o.o. (prethodno STO – AL d.o.o.), Čavle, Halovac 32, ispostavilo račun društvu Eligere bonum j.d.o.o., za navedene usluge, odnosno za naručenu robu u iznosu od 1.364,10 eura.

13. Uvidom u konto karticu od tužitelja od 20. prosinca 2024. navedeno je kako je potraživanje tužitelja po prometu u navedenom razdoblju iznosilo 8.134,69 eura, od čega je tuženik platio 6.445,70 eura, a nije platio 1688,99 eura, odnosno dva prethodno navedena računa.

14. Tuženik nije osporio činjenicu da su predmetni računi neplaćeni.

15. Odredbom članka 9. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08. 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/2023. i 155/2023.; dalje: ZOO), propisano je da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje, dok je odredbom članka 342. stavak 1. ZOO-a određeno da je vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi.

16. Odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a propisano je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Tuženik nije dokazao da je u cijelosti ili djelomično podmirio utuženu tražbinu (niti je na navedenu okolnost predložio adekvatan dokazni prijedlog, kao primjerice, financijsko vještačenje), iako je teret dokazivanja te sporne činjenice bio na tuženiku (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj odluci, poslovni broj PŽ-6036/2016 od 30. listopada 2018.). Naime, prema odredbi članka 219. ZPP-a, svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. U smislu citirane odredbe svaka je stranka dužna dokazati istinitost svojih tvrdnji pa ako u tome ne uspije, njezin zahtjev za pružanje pravne zaštite valja odbiti. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koja su mjerodavna za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva. Dužnost je stranaka da u parnici iznesu činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za svoj uspjeh u parnici. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja iz odredbe članka 221.a ZPP-a. Ta pravila obvezuju sud da uzme za nedokazanu onu

tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

17. Tijekom postupka tužitelj je iznio činjenice i dostavio dokumentaciju kojom dokazuje svoje tvrdnje, dok tuženik nije ničime doveo u sumnju valjanost dostavljenih isprava i činjeničnih navoda tužitelja. Tuženik nije naveo ni činjenice kojima pobija navode i dokaze tužitelja, niti je dostavio ili predložio ikakve dokaze iz kojih bi proizlazila neosnovanost tužbenog zahtjeva, tj. da je isti dokazao da nema dugovanja prema tužitelju, iako je prema gore navedenim odredbama ZPP-a, to bio dužan učiniti. Nakon podnošenja paušalnog prigovora, tuženik je pokazao potpunu pasivnost u daljnjem tijeku postupka, kako neodazivanjem na zakazano ročište, tako i neočitovanjem na dokaze koje je dostavio i predložio tužitelj.

18. S obzirom da je na temelju rezultata provedenog postupka sud zaključio o postojanju tražbine tužitelja, dok tuženik nije dokazao suprotno (niti je u tom smjeru iznosio određene činjenice i adekvatne dokazne prijedloge), sud je zaključio da je tuženik, sukladno odredbama članka 9. i članka 342. stavak 1. ZOO-a, dužan isplatiti tužitelju utuženi iznos.

19. Odluka o zakonskoj zateznoj kamati temelji se na odredbi članka 29. stavak 1. ZOO-a, prema kojoj dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom, dok je visina stope zatezne kamate određena na temelju odredbe članka 29. stavak 2. ZOO-a za ostale odnose.

20. U skladu s odredbom članka 183. stavak 1. ZOO-a, dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje, a imajući u vidu da se radi o odnosu proizišlom iz trgovačkog ugovora

21. Imajući u vidu sve prethodno izneseno, sud je na temelju odredbe članka 451. stavka 3. ZPP-a, održao u cijelosti na snazi platni nalog iz javnobilježničkog rješenja o ovrsi te odlučio kao u točki I. izreke presude.

22. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 151., članka 154. stavka 1., članka 155., članka 158. stavak 2. te članka 164. stavak 1. i 2. ZPP-a budući da je tužitelj u cijelosti uspio u parnici u odnosu na glavni zahtjev, dok je visina naknade troškova za rad odvjetnika odmjerena na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12., i 103/14., 118/14., 107/15. 37/22. i 126/22 i 138/2023, dalje: Tarifa), Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18., 51/23.; dalje: ZSP) te Uredbe o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 37/23., dalje: Uredba o tarifi).

23. U odnosu na ovršni trošak, tužitelj ima pravo na naknadu troška i to za sastav prijedloga za ovrhu sukladno Tbr. 11. t. 2., a u vezi Tbr. 7. t. 1. Tarife u iznosu od 200,00 eura, uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 42. OT-e), što ukupno iznosi 250,00 eura, te na ime javnobilježničke nagrade u iznosu od 20,00 EUR-a s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 5,00 eura, što sveukupno iznosi 25,00 eura, sukladno odredbi čl. 5. i 9. Pravilnika o nagradama i naknadama troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj: 9/21., 18/22. i 154/22).

24. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a, jer dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom.

25. Slijedom navedenog, glede ovršnog troška, odlučeno je kao u toč. I. izreke ove presude.

26. Na ime troškova parničnog postupka tužitelju je tako priznat kao potreban za vođenje postupka, zatraženi trošak zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi, a temeljem vrijednosti predmeta spora u iznosu od 1.688,99 eura i to: za sastav podneska od 18. kolovoza 2025. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8. t. 1. Tarife), uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 42. Tarife), što ukupno iznosi 250,00 eura, za zastupanje na ročištu dana 12. ožujka 2026. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9. t. 2. Tarife), uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 42. Tarife), što ukupno iznosi 250,00 eura. Tužitelju je također priznat kao osnovan zatraženi trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 66,36 eura sukladno Tar. br. 2. t. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23, dalje: Uredba), a u vezi odredbe čl. 1. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18 i 51/23, dalje: ZOSP). Dakle, tužitelju je priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 566,36 eura.

27. Na troškove postupka tužitelj ima pravo i na zakonske zatezne kamate po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose, koje teku od 20. travnja 2026., kao dana donošenja ove presude, pa do isplate (članak 151. stavak 3. ZPP-a).

28. Slijedom svega navedenog, glede naknade parničnog troška tužitelju odlučeno je kao u točki II. izreke ove presude.

Zagreb, 20. travnja 2026.

Sudac
mr. sc. Leon Širić

Prijedlog odluke izradila:
Matea Orešković, sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku osam dana od dana dostave presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi putem ovog suda.

Presuda kojom se završava postupak u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP te zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP).

Broj zapisa: **9-30886-d8480**

Kontrolni broj: **01410-4cb2a-45fd0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=LEON ŠIRIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.